

Papatya Sokađı

– ADLÎ & BÂİN · 13 Mayıs 2023

PAPATYA SOKAĐI

Tenim, toprağını özledi
Neredesin Züleyha...

Rüzgarın dudağında kawa ruhlu bir türkü,
Adını sayıklar durur göklere bu ülkü
Üç kere üst üste
Gönül duvarına takılır isimsiz öykü.

Havva'nın diş iziyim yeşil bir elma'da,
Yakup'un âmâ gözleriyim
Yusuf'un tahtında, Mim ocağında
Vurgunum sana hazan yağmurlarında.

Sen beni, taş mı zannettin Züleyha!
Papatya kokan, mor saçaklı
Evlerin balkonundan
Kelebekler kaçır ruhuma,
Beni yalnız bırakma...

Köhne bir yalnızlıkta kalakaldım Züleyha!
Beni, bu yalnızlık kuyusunda bırakma
Ki yetik bir ezgiyim sesine,
Biat ediyorum göğsündeki cihanı yakan ateşe.

Sürgüle gözlerime saçlarını Züleyha!
Adın, kalbin, nefesin duamda bir olsun
Cihan bu göklü müjdeye şahit olsun.

Adın muamma bir ağrı gibi
Saplanmış göğüs kafesime,
Gözlerime mimlenmiş kara bahtın
Sızısı daha yeniymiş gibi duruyor
İlk heyecanım, ilk zamanım.

Dört kutsal kitaba, mezmurlara
O mukaddes kente ve arza
Yemin olsun ki;
Kazınmış yüreğime ismin Züleyha...

Kara gözlerinden damlıyor Babil kokulu,
Yaşlar bir yağmurlu gecede
Kalbe dokunuyor Papatya kokan şehirde
Düşler, senin hayalinle...

Aniden,
Çürür ruhum bu kül karası zamanda,
Bozular zamanın kadranı,
Saatler sessizliğe takılır
Ç'ölümünden kan sızlar tufanla Züleyha!

Tenim, toprağını özledi
Neredesin Züleyha...

LARDES SYMPRA